

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί του σχεδίου νόμου «περί ρυθμίσεως εξοφλήσεως οφειλών εκ καθυστερουμένων ασφαλιστικών εισφορών προς Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως και Πολιτικής Αρμοδιότητος του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών και άλλων συναφών διατάξεων».

Προς την Ε' Αναθεωρητικήν Βουλήν των Ελλήνων

Αί κείμενοι διατάξεις, αί διέπονται τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως και Κοινωνικής Πολιτικής, εν γένει, αρμοδιότητος του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, τάσσουν ώρισμένην προθεσίαν εξοφλήσεως των υπέρ τούτων τεθεσπισμένων ασφαλιστικών εισφορών (κατά κανόνα σχεδόν ενός μηνός).

Εξ άλλου, γενικαί η ειδικαί διατάξεις προβλέπουσιν, ότι, εν μη εμπροθέσμιω καταβολή των εισφορών, αύται επιβαρύνονται διά προσθέτου τέλους καθυστέρησεως.

Κατά τὸ παρελθόν, εἶχον ληφθῆ διαδοχικῶς νομοθετικὰ μέτρα, προβλέποντα ρυθμίσεις τρόπου εξοφλήσεως των πρὸς τοὺς Ασφαλιστικοὺς Οργανισμοὺς οφειλῶν εκ καθυστερουμένων εισφορών, ἀναγομένων μέχρι καθοριζομένου ἐκαστοτε χρονικοῦ σημείου, διὰ κεφαλαιοποιήσεως τούτων καὶ τμηματικῆς, διὰ δόσεων, εξοφλήσεως των.

Τοιαῦται ρυθμίσεις ἐγένοντο διὰ τοῦ Ν.Α. 3762/57, Ν.Α. 4052/60, Ν. 4321/63, Ν.Α. 35/64, Ν. 4504/66, Ν.Α. 4577/66, ΠΥΣ 83/67, διὰ διαφόρων ἀποφάσεων τοῦ ΕΣΟΠ κατὰ τὰ ἔτη 1967 καὶ 1968, τοῦ Ν.Α. 247/69 καὶ περιορισμένως διὰ τοῦ Ν.Α. 271/74.

Ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους 1974 ἤρχισε νὰ διατυπῶνται, ὑπὸ Ὄργανώσεων διαφόρων παραγωγικῶν τάξεων, τὸ αἴτημα περὶ παροχῆς εὐχερείας τμηματικῆς εξοφλήσεως των πρὸς τοὺς Ασφαλιστικοὺς Οργανισμοὺς οφειλῶν, εκ καθυστερουμένων εισφορών.

Τὸ αἴτημα τοῦτο προβάλλεται ἐσχάτως κατὰ τρόπον ἐντονώτερον ὑπὸ των ἐνδιαφερομένων τάξεων, αἱ ὁποῖαι ἐπικαλοῦνται, ὅτι, διὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος των ἐπιχειρήσεων ὑφίστανται ἀνυπερέβλητοι οικονομικαὶ δυσχερείαι, προελθούσαι εκ λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως των καὶ, ὅπωςδήποτε, οὐχὶ ἐξ ὑπατιότητος των, ἀλλ' ἐξ ἀντικειμενικῶν πράγματι λόγων, δημιουργηθέντων εκ τῆς ἐγκληματικῆς ἀνευθυνότητος των σωτήρων τῆς ἀνεκδιηγήτου ἐπιχειρήσεως.

Τούτοις, ὅθεν, ἡ παροχὴ διευκολύνσεως διὰ τὴν εξοφλήσιν των οφειλουμένων πρὸς τοὺς Ασφαλιστικοὺς Οργανισμοὺς, καίτοι δικαιολογεῖ κάθε ἀνησυχίαν, ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπὶ των Ὄργανισμῶν Κοινωνικῆς Ασφαλίσεως καὶ Πολιτικῆς, οἱ ὁποῖοι ἀντιμετωπίζουν ἀνυπερέβλητους, πράγματι, οικονομικὰς δυσχερείας, διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν των ὑποχρεώσεω των καὶ ἰδίᾳ τῆς προσταμοχῆς των παροχῶν πρὸς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας, ἐν τούτοις, ὡς εκ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς πραγματικότητος των δημοιοργικῶν τῆς ἀδυναμίας των ἐπιχειρήσεων λόγων, ἐν οἷς καὶ ἡ διεθνὴς οικονομικὴ ἀναταραχὴ, ἦτις, καὶ μόνη αὕτη, εἶχε λίαν δυσμενεῖς οικονομικὰς ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς ἐν γένει οικονομίας τῆς χώρας, κρίνομεν ἐπιβεβλημένην τὴν, διὰ τοῦ σχεδίου Νόμου, προβλεπομένην ρύθμισιν εξοφλήσεως των καθυστερουμένων ασφαλιστικῶν εισφορών.

Κατ' ἀρχὴν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν, ὅτι, αἱ οικονομικαὶ συνθήκαι κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1.1.1972 καὶ ἐντεύθεν ἦσαν δυσμενέστεραι ἐκείνων τοῦ, πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης, διαστήματος καὶ ὡς εκ τούτου, θὰ ἔδει νὰ γίνη διάκρισις ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον ρυθμίσεως των ἀντιστοιχῶν οφειλῶν.

Ἐκρίθη βηλαδῆ ἀναγκαῖον νὰ τύχουν εὐνοικωτέρας μεταχειρίσεως οἱ καθυστεροῦντες οφειλᾶς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ 1.1.1972 καὶ ἐντεύθεν, καθόσον οὗτοι εὐρέθησαν πράγματι εἰς δυσχερεστέραν θέσιν, δικαιολογουμένης οὕτω τῆς σημειωθείσης καθυστέρησεως τῆς καταβολῆς των εισφορών.

Ἡ διάκρισις αὕτη ἀντικατοπτρίζεται εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν των οφειλετῶν εκ των τεσσάρων πέμπτων των προσθέτων τελῶν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1972

καθυστερουμένας εισφοράς, δι' αἷς ἡ ἀπαλλαγὴ εκ των προσθέτων περιορίζεται μόνον εἰς τὰ δύο πέμπτα των βεβαιουμένων καὶ οφειλουμένων.

Εἰδικώτερον ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ σχεδίου νόμου σημειοῦνται τὰ ἀκόλουθα:

Διὰ τῆς παραγράφου 1 προβλέπεται, ὅτι καθυστερούμεναι εισφοραὶ πρὸς τοὺς Οργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ασφαλίσεως καὶ Πολιτικῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Υπουργείου Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν αἱ ἀναγόμεναι εἰς χρονικὰς περιόδους προγενεστέρας τῆς 31.12.1971 ὡς καὶ αἱ τοιαῦται αἱ ὑπαρχεῖσαι εἰς προηγουμένας ρυθμίσεις τρόπου εξοφλήσεως αὐτῶν καὶ μὴ εἰσέτι, εξοφληθεῖσαι, κεφαλαιοποιοῦνται μετὰ των τριῶν πέμπτων (3/5) των εἰς ταύτας ἀναλογούντων προσθέτων τελῶν, λόγω μὴ εμπροθέσμου καταβολῆς ἀπαλλασσόμεναι των δύο πέμπτων (2/5) αὐτῶν καὶ εξοφλοῦνται εἰς τριάκοντα εἴξ (36) ἴσας μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης τούτων καταβλητέας μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου μηνός.

Διὰ τῆς παραγράφου 2 ρυθμίζονται αἱ οφειλαὶ αἱ ἀναγόμεναι εἰς χρονικὰς περιόδους ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρις 28.2.1975 ὡς καὶ αἱ τοιαῦται αἱ ὑπαρχεῖσαι εἰς προηγουμένας ρυθμίσεις τρόπου εξοφλήσεως αὐτῶν καὶ μὴ εἰσέτι, εξοφληθεῖσαι ἀπαλλασσόμεναι των 4/5 των προσθέτων τελῶν καὶ, κεφαλαιοποιούμεναι μετὰ τοῦ ἐνὸς πέμπτου (1/5) των εἰς ταύτας ἀναλογούντων προσθέτων τελῶν, εξοφλοῦνται εἰς τριάκοντα εἴξ (36) ἴσας μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης τούτων καταβλητέας μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου μηνός.

Ἐν παραγράφῳ 3 ρυθμίζεται ὁ ἀριθμὸς των δόσεων των πτωχευόντων καὶ ἀποκατασταθέντων ἡ ἐρεξῆς ἀποκαθιστωμένων.

Διὰ τῆς παρ. 4 ὀρίζεται, ὅτι, αἱ οφειλαὶ εκ καθυστερουμένων ασφαλιστικῶν εισφορῶν ἀπαλλάσσονται τοῦ συνόλου των προσθέτων τελῶν ἐφ' ὅσον καταβληθῆ μέχρι 30 Ἀπριλίου 1975 τὸ ἐν τέταρτον (1/4) τῆς εαπικῆς οφειλῆς καὶ τὸ ἀπομένον ὑπόλοιπον ταύτης εξοφληθῆ διὰ τριῶν τετραμηνιαίων δόσεων.

Ἐν παραγράφῳ 5 ὀρίζεται, ὡς προϋπόθεσις διὰ τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὴν ρύθμισιν, ὅτι οὐδὲν ποσὸν θὰ οφείλεται εκ τριχουστῶν ἀπαιτητῶν εισφορῶν.

Διὰ τῆς παραγράφου 6 ὀρίζεται, ὅτι ἡ μὴ εμπροθέσμως καταβολὴ δόσεωσ τινος θὰ συνεπάγεται τὴν προσαύξησιν τοῦ ποσοῦ τῆς δόσεωσ, κατὰ τὰ ὑπὸ των γενικῶν διατάξεων προβλεπόμενα καὶ ἀντιλογούτα ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς δόσεωσ πρόσθετα τέλη, πλέον τόκου ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου εκ 5% ἐτησίως ἀπὸ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ρυθμίσεως μέχρι καὶ τῆς ἡμέρας εξοφλήσεως τῆς δόσεωσ.

Ἐν παραγράφῳ 7 καθιεροῦνται ὡς κύρωσις, ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως κατὰ δύο συνεχεῖς δόσεις πρὸς τοὺς ὄρους τῆς ρυθμίσεως, ἡ ἀπώλεια τοῦ παρεχομένου πρὸς τοὺς οφειλέτας εὐεργετήματος.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ σχεδίου σημειοῦνται τὰ ἀκόλουθα:

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὑφίσταται θέμα οφειλῶν των Ἀθλητικῶν Σωματείων πρὸς τὸ Π.Κ.Α. εκ καθυστερουμένων εισφορῶν διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀμειβομένων ποδοσφαιριστῶν, προπονητῶν, προσωπικοῦ κλπ.

Τὸ θέμα κατέστη, ἤδη, μὲ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ χρόνου, ὀξύτατον.

Διόθεντος τοῦ σκοποῦ των Ἀθλητικῶν Σωματείων καὶ λαμβανόμενου ὑπ' ὄψιν, ὅτι, τὰ ἔσοδα τούτων δὲν παρακολουθοῦν τὴν ἐξέλιξιν των ἐξόδων των, ἐκρίθη δικαίον ὅπως, διὰ τὰς πρὸς τὸ Π.Κ.Α. οφειλᾶς των ἐν λόγω Σωματείων, καθιερωθῶν ἐξαιρετικοὶ ὄροι τμηματικῆς εξοφλήσεωσ των.

Οὕτω διὰ τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ σχεδίου ὀρίζεται, ὅτι, δύναται, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν καὶ τοῦ ἀρμεδίου ἐπὶ ἀθλητικῶν θεμάτων Υπουργοῦ ἡ Ἰαυπουργοῦ, αἱ μέχρι 28.2.1975 οφειλαὶ των ἀθλητικῶν Σωματείων, νὰ ἀπαλλάσσονται των προσθέτων τελῶν καὶ κε-

φαλασιοποιούμενα, να εξοφλούνται εις 48 το πολύ ίσας μηνιαίας δόσεις, εξαρμοζόμενων αναλόγως και εν προκειμένω των παραγρ. 4, 5, 6 και 7 του άρθρου 1 του Νόμου.

Επί του άρθρου 3 του σχεδίου σημειούνται τα ακόλουθα:

Διά του άρθρου 15 του Α.Ν. 248/1967 έδωσπισθη άγγελιοστμον εξ 20% επί του τιμήματος έκάστης διαρμίσσεως ή παντός επί πληρωμή δημαιοιύματος τών μη ήμερητίων έρημεριζών Αθηνών και Θεσσαλονίκης, ώς και τών περιοδικών. Η επίεάρυσις αυτή προεχλιεσεν έκτεταχμένας και έντονωτάτας αντίδράσεις του Περιεδικού τύπου, άπαιτούντος τήν άπαλλαγή του εκ τής επίεαρυόσεως τούτης.

Υπό τά δεδομένα ταύτα έδωσπισθη ή παράγραφος 3 του άρθρου 2 του Ν.Δ. 1344/1973, δυνάμει τής όποιας από 1.1. 1972, και έρεξής το άγγελιοστμον προσδιορίζεται επί του συνόλου τών υπό τής έκδοτικής επιεαρήσεως πραγματοποιηθέντων, κατά το προηγούμενον έτος, εκ διαρμίσσεων έσόδων αυτής, εάσει τής εν τή διατάξει κλίμακος. Καί δι' έσοδα εκ διαρμίσσεων μέχρι 3ρχ. 150.000 το άγγελιοστμον προσδιορίζεται εις 3%, διά το τμήμα τών έσόδων από 150.000 μέχρι 450.000 εις 8%, διά το τμήμα τών έσόδων από 450.000 μέχρις 700.000 εις 12% και διά το πλέον τών 700.000 τμήμα τών έσόδων εκ διαρμίσσεων, το άγγελιοστμον όρίζεται εις 20%.

Εν όψει τής επικειμένης ώς άνω τροποποίησης τής άρχικής διατάξεως του άρθρου 15 του Α.Ν. 248/1967 και μειώσεως του ποσοστού του άγγελιοστμου, πλείσται έκδοτικαί επιεαρήσεις δέν εισέπραξαν άγγελιοστμον επί τών έσόδων των εκ διαρμίσσεων ή εισέπραξαν τούτο εις ποσοστόν ίσον ή ελαττον προς τήν συζητούμένην τότε και τελικώς δεσπισθεισαν ώς άνω κλίμακα.

Σήμερον, όμως, αί έκδοτικαί επιεαρήσεις κολουονται να καταβάλουν άγγελιοστμον διά τά πρό του 1972 έτη, εκ ποσοστού 20% έστω και άν δέν εισέπραξαν του παρὰ τών πελατών των ή εισέπραξαν τούτο εις μικρότερον ποσοστόν εν όψει τής αναμενομένης, τότε, ρυθμίσεως.

Η ρύθμισις του θέματος τούτου επιδιώκεται διά τών διατάξεων τής παραγράφου 1 του άρθρου 2 διά τής όποιας όρίζεται ότι και αί όφειλαί εξ άγγελιοστμου διά το μέχρι και τής 28.2.1975 χρονικόν διάστημα υπολογίζονται ούχι εις 20% αλλά εάσει τής άνωτέρω κλίμακος, τής δεσπισθείσης διά τής παραγράφου 5 του άρθρου 2 του Α.Ν. 1344/1973, άνεξαρτήτως τής εισπράξεως ή μη τούτου ή εισπράξεως ποσοστού κατωτέρου ή άνωτέρω τής κλίμακος τούτης.

Διά τών εν συνεχεία παραγράφων του αυτού άρθρου 3 παρέχονται διευκολύνσεις εξοφλήσεως τών εξ άγγελιοστμου επί άρχής όφειλών κατ' αναλόγον τρόπον προς τās παραχόμενας υπό του άρθρου 1 διά τās όφειλάς εξ ασφαλιστικών εισφορών.

Εν Αθήναις τή 10 Απριλίου 1975

Ο επί τών Κοινωνικών Υπηρεσιών Υπουργός
ΚΩΝ. ΜΙΚ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περί ρυθμίσεως εξοφλήσεως όφειλών εκ καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών προς Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως και Πολιτικής άρμοδιότητος του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών και άλλων συναρών θεμάτων.

Άρθρον 1.

1. Αί καθυστερούμεναί ασφαλιστικαί εισφοραί προς τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως και Πολιτικής, άρμοδιότητος του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, αί άναγόμεναί εις χρονικάς περιόδους προγενεστέρας τής 31ης Δεκεμβρίου 1971 ώς και αί τοιαύται αί ύπαρχούσαι εις προηγούμενας ρυθμίσεις τρόπον εξοφλήσεως αυτών και μη ειστέ: εξοφληθείσαι, απαλλάσσονται τών έθω πέμπτων (2/5) τών προσθέτων τελών και, κεφαλαιοποιούμενα, μετά τών τριών πέμπτων (3/5) τών εις τούτας αναλογούντων προσθέντων τε-

λών, λόγω μη εμπροδέσμου καταβολής, εξοφλούνται: εις τριάκοντα εξ (36) ίσας μηνιαίας δόσεις, τής πρώτης τούτων καταβλητέας μέχρι τέλους του επομένου τής δημαιοιύσεως του παρόντος μηνός.

2. Αί καθυστερούμεναί ασφαλιστικαί εισφοραί προς τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως και Πολιτικής, άρμοδιότητος του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών αί άναγόμεναί εις χρονικάς περιόδους από 1ης Ιανουαρίου 1972 μέχρι 28.2. 1975, ώς και αί τοιαύται αί ύπαρχούσαι εις προηγούμενας ρυθμίσεις τρόπον εξοφλήσεως αυτών και μη ειστέ: εξοφληθείσαι, απαλλάσσονται τών τεσσάρων πέμπτων (4/5) τών προσθέτων τελών και, κεφαλαιοποιούμενα, μετά του έθω πέμπτου (1/5) τών εις τούτας αναλογούντων προσθέτων τελών, εξοφλούνται εις τριάκοντα εξ (36) ίσας μηνιαίας δόσεις τής πρώτης τούτων καταβλητέας μέχρι τέλους του επομένου τής δημαιοιύσεως του παρόντος μηνός.

3. Προκειμένου περί πωρουόντων και άποκατασταθέντων ή έρ' έξής άποκατασταθέντων και οίνδηποτε τρέπον ή έξοφλησις τών προς τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως και Πολιτικής όφειλών τών εκ καθυστερούμενων εισφορών ενεργείται εις ίσας μηνιαίας δόσεις, ο αριθμός τών όποιων καθορίζεται από τεσσαράκοντα όκτώ (48) έως εξήκοντα (60) διά πράξεως του εθνικού Οργανισμού έγκριμένης παρὰ του άρμοδιου Υπουργού. Εις τās περιπτώσεις τούτας αί όφειλούμεναί εισφοραί απαλλάσσονται τών προσθέτων τελών κατά το εν παραγρ. 2 του παρόντος άρθρου ποσοστόν αυτών κεφαλαιοποιούμενα μετά του ύπελοίπου.

Προκειμένου περί τών έρεξής άποκατασταθέντων, ή πρώτη τών δόσεων είναι: καταβλητέα μέχρι τέλους του μεθεπειμένου τής άποκαταστάσεως μηνός.

4. Όφειλαί εκ καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών προς Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως και Πολιτικής άρμοδιότητος Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, απαλλάσσονται του συνόλου τών προσθέτων τελών, έρ' όσον καταβληθή μέχρι 30 Απριλίου 1975 το εν τέταρτον (1/4) τής εσικτής όφειλής, το δε άπομένον υπόλοιπον τούτης εξοφληθή διά τριών τετραμηνιαίων δόσεων τής πρώτης καταβλητέας το βραδύτερον τήν 31ην Αυγούστου 1975.

5. Η κατά τās προηγούμενας παραγράφους ρύθμισις χωρεί υπό τόν όρον ότι ούδέν ποσόν θα όφείλεται εξ άπαιτητών, κατά τόν χρόνον καταβολής έκάστης δόσεως, τρεχουσών εισφορών, άναγομένων εις το από 1ης Μαρτίου 1975 και έρεξής χρονικόν διάστημα.

6. Η καταβολή δόσεως τινος, χωρίς να έχων εξοφληθή αί, μέχρι του χρόνου καταβολής τής, τρέχουσαι εισφοραί περί όν ή προηγούμενη παραγράφος, ώς και ή μη εμπροδέσμου καταβολή δόσεως τινος τών κατά τās παραγράφους 1, 2, 3 και 4 του παρόντος ρυθμιζόμενων όφειλών, συνεπάγεται: τήν προσωξησιν του ποσού τής δόσεως τούτης, κατά τά υπό τών γενικών διατάξεων αναλογούντα επί αυτής πρόσθετα τέλη, πλέον τόκου εκ 5% έτησίως από τής, κατά τās διατάξεις του παρόντος, ρυθμίσεως, μέχρι και τής καταβολής τής δόσεως.

7. Η μη εμπροδέσμου καταβολή δύο εν συνεχεία δόσεων τών κατά τās παραγράφους 1, 2, 3 και 4 του παρόντος ρυθμιζόμενων όφειλών, συνεπάγεται: άπώλειαν του δια του παρόντος, παραχόμενου προς τους όφειλάτας εύεργετήματος, τμηματικής καταβολής τών όφειλών των, καθίσταται: δε εξ ύπελοίπου άπαιτητόν το σύνολον του όφειλούμενου ποσού εσικτής όφειλής, μετά τών κατά τās κατεμένας διατάξεις αναλογούντων προσθέτων τελών, πλέον τόκου 5% έτησίως από τής κατά τās διατάξεις του παρόντος ρυθμίσεως, μέχρι και τής καταβολής του υπολοίπου τούτου τής όφειλής.

Άρθρον 2.

1. Όφειλαί προς το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), τών Αθλητικών Σωματείων, τών άναγνωρισμένων υπό τής Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, άναγόμεναί εις περιόδους μέχρι 28 Φεβρουαρίου 1975, δύναται, διά κοινών άποφα-

ΕΚΘΕΣΙΣ

Του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (άρθρον 57, παράγρ. 3 του Συντάγματος) επί του σχεδίου Νόμου του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών «περί ρυθμίσεως όρειλών εκ καθυστερουμένων ασφαλιστικών εισφορών προς Ασφαλιστικούς Οργανισμούς».

Διά των διατάξεων του ως άνω σχεδίου νόμου δεσπίζονται τα κάτωθι:

1) Διά του άρθρου 1 του νομοσχεδίου ρυθμίζονται θέματα σχετικώς: α) με την εξόφλησιν εις δόσεις των καθυστερουμένων ασφαλιστικών εισφορών προς τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως και Πολιτικής Αρμοδιότητος του Υ.Π.Κ.Υ., αναγκασμένων εις χρονικάς περιόδους μέχρις 28.2.1975 β) με τον αριθμόν των δόσεων των πτωχευσατών μέχρι της ισχύος του νομοσχεδίου και αποκατασταθεισών η αποκαθιστάμενων επιχειρήσεων, γ) με τας συνεπείας εκ της μη εμπροθέσμου καταβολής δόσεως τινος κλπ.

2) Διά των διατάξεων του άρθρου 15 του Α.Ν. 248/67 επεβλήθη από 30.12.1967 (ήμερομηνία ισχύος του), άγγελιόσημον εξ είκοσι τοίς εκατόν (20%) επί του τιμήματος έκαστης διαφημίσεως η παντός επί πληρωμή δημοσιεύματος καταχωριζομένων εις μη ήμερησίαν έφημερίδα η περιοδικόν εκδιδομένων εν Αθήναις και Θεσσαλονίκη. Τουτό, από 1ης Ιανουαρίου 1973, έάσει των διατάξεων της παραγρ. 3 του άρθρου 2 του Ν.Δ. 1344/73, προσδιορίζεται: επί του συνόλου των υπό της εκδοτικής επιχειρήσεως πραγματοποιηθέντων κατά το προηγούμενον έτος εκ διαφημίσεων εσόδων αύτης κλπ., έάσει κλίμακος εισοδήματος από 3% μέχρι 20%.

Ηδη, διά των διατάξεων του άρθρου 2 του νομοσχεδίου, όρίζεται ότι όρειλαί εξ άγγελιστήμου περι ού αί ως άνω διατάξεις αναγόμεναι εις τό χρονικόν διάστημα από 30.12.67 μέχρι 28.2.1975 υπολοζίζονται έάσει της κατά τά ως άνω κλίμακος ανεξαρτήτως της εισπράξεως η μη τούτου. Αί μη εξοφληθεισαι όρειλαί κεφαλαιοποιούνται και εξοφλούνται εις δόσεις κλπ.

3) Διά του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου όρίζεται ότι, όρειλαί προς τό ΙΚΑ των Αθλητικών Σωματείων, αναγόμεναι εις περιόδους μέχρις 28.2.1975 δύναται, διά κοινών αποφάσεων του Υπουργού Κοιν. Υπηρεσιών και του άρμοδίου επί άθλητικών θεμάτων Υπουργού η Ύφυπουργού, να απαλλάσσονται των κατά τας κειμέναις διατάξεις προσθέτων τελών και κεφαλαιοποιούμεναι να εξοφλούνται εις δόσεις κλπ.

Εκ των προτεινομένων διατάξεων δέν προκαλείται οικονομική τις επίπτωσης επί του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Εν Αθήναις τῆ 27 Μαρτίου 1975

Ο Γενικός Διευθυντής
ΝΙΚ. ΒΑΛΗΣ

σεων του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών και του άρμοδίου επί άθλητικών θεμάτων Υπουργού η Ύφυπουργού, να απαλλάσσονται των κατά τας κειμέναις διατάξεις προσθέτων τελών, λόγω μη εμπροθέσμου καταβολής, και, κεφαλαιοποιούμεναι, να εξοφλούνται τό πολύ εις τεσσαράκοντα όκτώ (48) ίσας μηνιαίας δόσεις, της πρώτης τούτων καταλητέας μέχρι τέλους του έπομένου της εκδόσεως της αποφάσεως μηνός.

2. Αί παράγραφοι 4, 5, 6 και 7 του άρθρου 1 του παρόντος Νόμου εφαρμόζονται αναλόγως και επί της εις δόσεις εξοφλήσεως των εν τῷ παρόντι άρθρω όρειλών.

Άρθρον 3.

1. Όρειλαί εξ άγγελιστήμου, περι ού τό άρθρον 15 του Α.Ν. 248/67, αναγόμεναι εις τό χρονικόν διάστημα από της ισχύος του νόμου τούτου και μέχρι της 28.2.1975 υπολογίζονται κατά την εν παραγράφω 3 του άρθρου 2 κλίμακα του Ν.Δ. 1344/1973 ανεξαρτήτως της εισπράξεως η μη τούτου η της εισπράξεως ποσοστού κατωτέρου η άνωτέρου της κλίμακος αυτής. Τά μέχρι της ισχύος του παρόντος επί πλέον καταληθέντα παρά των υποχρέων έκδοτών εις τό ΤΣΠΕΑΘ, δέν επιστρέφονται ούδέ δύναται ν' αναζητηθώσιν.

2. Αί όρειλαί εξ άγγελιστήμου, αί αναγόμεναι εις τόν μέχρι της 28 Φεβρουαρίου 1975 χρόνον, ως και αί υπαχθείσαι εις την ρύθμισιν της παρ. 1 του άρθρου 10 του Ν.Δ. 1344/1973 και μη εισέτι εξοφληθείσαι, κεφαλαιοποιούνται, τη αίτήσει του όρειλέτου υποαλλομένη εις τό Ταμείον Συντάξεων Προσωπικου Έφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης, εντός ανατρεπτικής προθεσμίας 3 μηνών από της ισχύος του παρόντος και εξοφλούνται άτόκως εις τεσσαράκοντα όκτώ (48) ίσας μηνιαίας δόσεις, της πρώτης τούτων καταλητέας εντός του μεθεπομένου της υποβολής της αίτήσεως μηνός. Εις περίπτωσιν, καθ' ην η μηνιαία δόσις είναι κατωτέρα των δραχμών πεντακοσίων (500), ο αριθμός των δόσεων περιορίζεται εις τόν αντιστοιχούντα, εις τό κατά μήνα ποσόν τούτο, αριθμόν δόσεων.

3. Αί παρ. 4, 5, 6 και 7 του άρθρου 1 του παρόντος Νόμου εφαρμόζονται αναλόγως και επί της εις δόσεις εξοφλήσεως των εν τῷ παρόντι άρθρω όρειλών.

4. Τά ξεβαιθέντα και όρειλόμενα πρόσθετα τέλη, έάσει της παρ. 2 του άρθρου 10 του Ν.Δ. 1344/73, διαγράφονται, πλην τά καταληθέντα ούτε επιστρέφονται, ούτε δύναται να αναζητηθώσιν.

Άρθρον 4.

Η ισχύς του παρόντος Νόμου άρχεται από της δημοσίευσέως του διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τῆ 10 Απριλίου 1975

Ο επί των Κοινωνικών Υπηρεσιών Υπουργός
ΚΩΝ. ΜΙΧ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ